

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ निष्ठांशं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ४६ ॥ यदिति ॥ १ ॥  
॥ २ ॥ वर्षेतिपाठेशरीरं ॥ ३ ॥ निम्नितोदरः निम्नितं पृष्ठवंशं संलग्नमशनहीनस्येवोदरं यस्येत्यर्थः ॥ ४ ॥ करालवान् उन्नतदंतं चतुष्कः ॥ ५ ॥ ६ ॥ विकचश्वासाबुद्धपिंडोदङ्गः क्रोमूर्धायस्यसविक

रौद्रस्यकायाद्विशिरोभीमं विकृतदर्शनं ॥ स्फुरतस्तस्य समरे न दत्तश्चातिभैरवं ॥ ३७ ॥ निचकर्त महाराज शत्रोरमितविक्रमः ॥ शिरस्तच्चापिसंगृह्यकेशेषुरु  
धिरोक्षितं ॥ ३८ ॥ ययौ घटोत्कचस्तूर्णदुर्योधनरथं प्रति ॥ अभ्येत्यचमहाबाहुः स्मयमानः सराक्षसः ॥ ३९ ॥ शिरोरथेस्य निक्षिप्य विकृताननमूर्धजं ॥ प्राण  
दद्भैरवं नादं प्रावृषीव बलाहकः ॥ ४० ॥ अब्रवीच्च ततो राजन् दुर्योधनमिदं वचः ॥ एष ते निहतो बंधुस्त्वया दृष्टोऽस्य विक्रमः ॥ ४१ ॥ पुनर्द्रष्टासिकर्णस्य निष्ठांशं  
तथात्मनः ॥ स्वधर्ममर्थकामं च त्रितयं यो भिवांच्छति ॥ ४२ ॥ रिक्तपाणिर्न पश्येत्तराजानं ब्राह्मणं स्त्रियं ॥ तिष्ठस्व तावत्सुप्रीतोऽप्रावत्कर्णं वधाम्यहं ॥ ४३ ॥ एव  
मुक्त्वा ततः प्रायात्कर्णं प्रति नरेश्वर ॥ किरञ्छरगणां स्तीक्ष्णान् रुरुषितोरणमूर्धनि ॥ ४४ ॥ ततः समभवद्युद्धं घोररूपं भयानकं ॥ विस्मापनं महाराजन रराक्षस  
योर्मध्ये ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे अलंबुषवधे चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥  
धृतराष्ट्र उवाच यत्तद्वर्कतनः कर्णो राक्षसश्च घटोत्कचः ॥ निशीथे समसज्जेतांतद्युद्धमभवत्कथं ॥ १ ॥ कीदृशं चाभवद्रूपंतस्य घोरस्य रक्षसः ॥ रथश्च कीदृ  
शस्तस्य हयाः सर्वायुधानि च ॥ २ ॥ किंप्रमाणा हयास्तस्य रथकेतुर्धनुस्तथा ॥ कीदृशं वर्मचैवास्य शिरस्त्राणं च कीदृशं ॥ ३ ॥ पृष्ठस्त्वमेतदा चक्षुकुशलो ह्यसि  
संजय ॥ संजय उवाच लोहिताक्षो महाकायस्ताम्रास्यो निम्नितोदरः ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वरोमा हरिश्चमश्रुः शंकुकर्णो महाहनुः ॥ आकर्णदारितास्यश्च तीक्ष्णदंष्ट्रः  
करालवान् ॥ ५ ॥ सुदीर्घताम्रजिह्वोऽलंबभ्रूः स्थूलनासिकः ॥ नीलांगो लोहितग्रीवो गिरिवर्ष्माभयंकरः ॥ ६ ॥ महाक्रायो महाबाहुर्महाशीर्षो महाबलः ॥ वि  
कृतः परुषस्पर्शो विकचो हृद्दपिंडकः ॥ ७ ॥ स्थूलस्फिग्गूढनाभिश्च शिथिलोपचयो महान् ॥ तथैव हस्ताभरणी महामार्यो गदी तथा ॥ ८ ॥ उरसाधारयन्निष्क  
मग्निमालां यथाचलः ॥ तस्य हेममयं चित्रं बहुरूपांशो भित्तं ॥ ९ ॥

चोद्धृदपिंडकः पाठांतरे विकटे उद्धृदपिंडके जघोर्ध्वप्रदेशौ यस्य सविकटोद्धृदपिंडकः ॥ ७ ॥ स्थूलस्फिक् शिथिलोपचयः स्फिक्प्रदेशे एव शिथिलः श्लथ उपचयो वद्विर्यस्य पाठांतरे शिखिलः शि  
खावान् उपचयो ललाटप्रांतो यस्येत्यर्थः अंगदीति साहचर्याद्भस्त्राभरणीकटकमुद्रिकादिमात् ८ ॥ ९ ॥